

Мис Доброї Надії

Антоніни Тимченко

Мене, як метелика,
важко припнути цвяшком.
Принаймні, коли я зростала
і мріяти стала,
нестала у русі
під променем, як під дашком,
літала.

Допоки
любов моя світла тремтить на щоці,
допоки вона у долонях світанок тримала,
а потім упала в траву —
і дивилась на мальви,
а потім ловила в ставку лісовім окунців.

Вночі постелили надворі —
глядіти зірки,
складати слова про космічні далекі польоти.
Любов моя зблискує,
блискає, блискає: хто ти?
Любов моя близько.
Метелик торкнувся щоки.

Придбати «Мис Доброї Надії»
Читати Антоніну Тимченко на Brave Action